

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 709

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 noiembrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 221 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, modificat prin Legea nr. 198/1997	1-3	297. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei cuprinzând organismele recunoscute în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune	5-6
Decizia nr. 235 din 5 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale	3-5	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
		16. — Ordin pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 8/2001 privind organizarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221

din 3 iulie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67
din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, modificat prin Legea nr. 198/1997**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea gospodăriei comunale

nr. 4/1981, modificat prin Legea nr. 198/1997, excepție ridicată de Institutul de Cercetare și Proiectare Tehnologică pentru Construcția de Mașini din București în Dosarul nr. 10.579/2000 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal a răspuns consilier juridic Ioana Cârstoiu în calitate de reprezentant al Regiei Autonome de Distribuție a Energiei Termice, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă pune concluzii de respingere a excepției. Se apreciază că textul de lege criticat de autorul excepției este constituțional, deoarece nu contravine dispozițiilor art. 16 și 134 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, considerând că prevederile art. 67 din Legea nr. 4/1981 nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, dispoziții care nu au incidență în cauză, întrucât sunt aplicabile în exclusivitate drepturilor și obligațiilor cetățenilor, iar nu persoanelor juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 10.579/2000, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, modificat prin Legea nr. 198/1997**, excepție ridicată de Institutul de Cercetare și Proiectare Tehnologică pentru Construcția de Mașini din București într-un dosar având ca obiect cererea adresată de Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice din București instanței de judecată pentru ca autorul excepției să fie obligat la plata majorărilor de întârziere corespunzătoare facturilor de energie termică neachitate în termen.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 67 din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, în redactarea rezultată după modificarea prin Legea nr. 198/1997, contravin principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție, deoarece prevăd obligația plății penalităților de întârziere doar pentru consumatori, „neinstituindu-se o obligativitate similară și pentru furnizor, când acesta întârzie sau nu livrează energia termică așa cum s-a angajat prin contract.” Se consideră, de asemenea, că textul de lege criticat încalcă și prevederile art. 134 alin. (1) din Constituție, întrucât prin adoptarea sa „legiuitorul s-a substituit uneia din părți, stabilind clauze contractuale obligatorii”.

Tribunalul București — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este nefondată, deoarece textul de lege criticat „este legal și constituțional și reprezintă cadrul general de aplicabilitate, ceea ce nu impiedică asupra înțelegerii părților, concretizată în inserarea în contractul comercial a unei clauze penale în care să se stabilească un alt procent după care să se calculeze penalitățile de întârziere în cazul neexecutării obligației asumate de parte sau executării ei cu întârziere”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea nr. 4/1981 este neîntemeiată. În acest sens se arată că „art. 16 din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi, nu are incidență cu privire la soluționarea cauzei, întrucât instituie un principiu aplicabil numai pentru domeniul drepturilor și libertăților cetățenilor”. Se precizează, de asemenea, că „stabilirea prin lege a cuantumului penalităților reprezentând majorările de întârziere [...] este determinată de necesitatea protejării interesului public, în condițiile economiei de piață”. În continuare se arată că

„nimic nu împiedică părțile contractante ca, la încheierea contractului, să prevadă clauze privind plata de penalități de întârziere sau alte clauze sancționatorii în sarcina prestatorului, în cazul în care acesta nu își respectă propriile obligații”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 67 din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 48 din 9 iulie 1981, modificată prin Legea nr. 198/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, având următorul conținut:

„Persoanele fizice și persoanele juridice beneficiare ale serviciilor de gospodărie comunală sunt obligate să achite valoarea facturilor în termen de 30 de zile de la înmânarea actului de plată. Plata se poate face și din conturile curente deschise la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la unități bancare.

Întârzierea în achitarea sumelor datorate după expirarea termenului de plată atrage majorări de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere, iar valoarea penalităților nu va depăși cuantumul debitului.

Dacă sumele datorate, inclusiv majorările prevăzute la alin. 2, nu au fost achitate în termen de 45 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. 1, unitatea de gospodărie comunală prestatoare poate suspenda executarea contractului.”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art. 16 și ale art. 134 alin. (1) din Constituție. Din motivarea excepției însă rezultă că s-a avut în vedere numai alin. (1) al art. 16 al alin. (1) și art. 134. Prin urmare, controlul de constituționalitate urmează să se exercite prin raportarea dispozițiilor legale criticate la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 134 alin. (1): *„Economia României este o economie de piață.”*

1. Autorul excepției susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece „a introdus doar pentru consumatori obligativitatea de a plăti penalități pentru întârziere în plată, neinstituindu-se o obligativitate similară și pentru furnizor, când acesta întârzie sau nu livrează energia termică așa cum s-a angajat prin contract”. Examinând această critică, Curtea constată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză. Principiul consacrat de acest text constituțional este aplicabil exclusiv în privința egalității cetățenilor „în fața legii și a autorităților”, iar nu și cu

privire la drepturile unor persoane juridice, subiecte ale raporturilor juridice contractuale. Sub acest din urmă aspect sunt incidente principiile și reglementările legii civile, punându-se astfel problema aplicării legii, iar nu constituționalitatea acesteia.

2. În legătură cu critica potrivit căreia prin art. 67 din Legea nr. 4/1981 „legiuitorul s-a substituit uneia din părți, stabilind clauze contractuale obligatorii, încălcând astfel art. 134 alin. (1) din Constituție“, Curtea constată că este, de asemenea, neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate, ca de altfel întreaga lege, nu conțin prevederi referitoare la încheierea obligatorie a contractului de prestări de servicii și nu reglementează nici forma sau conținutul acestuia. Beneficiarul serviciilor are posibilitatea să refuze plata facturilor sau să pretindă despăgubiri de la partea prestatoare, în cazul în care aceasta nu își îndeplinește obligațiile asumate prin contract. Astfel art. 62 prevede că „Furnizarea apei potabile și industriale, a energiei termice, preluarea în rețeaua publică de canalizare a apelor stradale și a celor de aceeași categorie, precum și prestarea altor servicii de gospodărie comunală, cu caracter permanent sau periodic, se efectuează pe bază de contract încheiat între unitățile de gospodărie comunală și beneficiari.

Contractele încheiate cu persoanele juridice sau fizice, beneficiare ale prestărilor de servicii de alimentare cu apă sau de canalizare, vor cuprinde condițiile privind cantitatea și calitatea apelor furnizate sau evacuate, precum și măsurile ce se aplică, potrivit legii, în cazul nerespectării acestor condiții.“

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 din Legea gospodăriei comunale nr. 4/1981, modificat prin Legea nr. 198/1997, excepție ridicată de Institutul de Cercetare și Proiectare Tehnologică pentru Construcția de Mașini din București în Dosarul nr. 10.579/2000 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 5 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător

Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 10.643/2000 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, considerând că prin textele de lege criticate nu se încalcă prevederile constituționale, întrucât cautiunea reprezintă o garanție pentru ipoteza în care cererea reclamantului este formulată în scop șicanator.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2000 pronunțată în Dosarul nr. 10.643/2000 **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale**, excepție ridicată de Marin Frunză, contestator într-un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin art. 1, 4, 11, art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, 21, art. 24 alin. (1) din Constituție, deoarece în „lipsa posibilității materiale de a achita cautiunea se ajunge la situația în care cererea de chemare în judecată este anulată“.

Judecătoria Galați, exprimându-și opinia, apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție și la dreptul la apărare.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 nu contravin prevederilor constituționale. Se arată că „dacă liberul acces la justiție nu presupune gratuitatea acestuia — astfel cum în repetate rânduri a statuat Curtea Constituțională — cu atât mai puțin se poate spune că obligativitatea depunerii unei sume de bani care, la finalul procesului, se restituie în principiu reclamantului, ar îngreui accesul la justiție“. Aceste considerații referitoare la liberul acces la justiție „trebuie avute în vedere și cu privire la pretinsa încălcare a dreptului la apărare“, arată Guvernul. În ceea ce privește principiul egalității în drepturi, se consideră că „atâta vreme cât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 nu instituie nici un fel de reguli discriminatorii în funcție de rasă, religie, sex, opinie, apartenență politică,

avere, origine socială — criteriile în funcție de care Constituția interzice orice fel de diferențieri [art. 4 alin. (2)] nu se poate susține că încalcă egalitatea în drepturi“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile părții prezente, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), precum și ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, care prevăd: „(1) *Cel care, considerându-se prejudiciat printr-o atingere adusă onoarei, demnității sau reputației sale, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine, formulează cerere la instanța civilă referitoare la stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daune morale trebuie să depună o cautiune de 5% din valoarea despăgubirilor solicitate.*

(2) *Suma se consemnează la Casa de Economii și Consemnațiuni, în contul bugetului de stat, fiind purtătoare de dobânzi.*

(3) *Recipisa de consemnare se prezintă instanței judecătorești cel mai târziu la primul termen fixat pentru judecată, sub sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată.*“

Textele constituționale invocate sunt următoarele:

— Art. 1: „(1) *România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.*

(2) *Forma de guvernământ a statului român este republica.*

(3) *România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*“;

— Art. 11: „(1) *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*“;

— Art. 15 alin. (1): „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.*“;

— Art. 16: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege. [...]*“;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în*

concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 24 alin. (1): „Dreptul la apărare este garantat.“

Autorul excepției consideră că „în lipsa posibilității materiale de a achita cauțiunea se ajunge la situația în care cererea de chemare în judecată este anulată“.

Examinând excepția, Curtea constată că argumentele invocate în susținerea acesteia nu pot fi reținute. Cauțiunea instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 reprezintă 5% din suma solicitată cu titlu de daune morale și se restituie reclamantului după rămânerea

irevocabilă a hotărârii prin care s-a soluționat cererea de acordare a despăgubirilor pentru daune morale. În aceste condiții cauțiunea este o garanție pentru situația în care cererea reclamantului este respinsă deoarece este neînte-meiată, uneori excesivă, alteori chiar formulată în scop șicanator, pârâtului cauzându-i-se prejudicii prin chemarea sa nejustificată în judecată. De altfel, această instituție este reglementată de Codul de procedură civilă în cazurile prevăzute la art. 325 și 541.

Instituirea de către legiuitor a unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru, având în vedere situații speciale, nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi și nici o obstrucționare a accesului liber la justiție. În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 169 din 22 mai 2001*), nepublicată. Atât considerentele, cât și soluția din decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 10.643/2000 al Judecătorei Galați.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

*) Decizia nr. 169 din 22 mai 2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 16 august 2001.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

**privind aprobarea Listei cuprinzând organismele recunoscute
în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune**

Ministrul industriei și resurselor,

în conformitate cu prevederile art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 1.337/2000 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând organismele recunoscute în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune, prevăzută în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 1 octombrie 2001.
Nr. 297.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând organismele recunoscute în domeniul echipamentelor electrice de joasă tensiune

Denumirea organismului recunoscut/Adresa	Clasificare CAEN	Domenii
Societatea Comercială ICPE — S.A. — DICPE, Splaiul Unirii nr. 313, sectorul 3, București	EL 297 (2971.1, 2971.2)	Mașini și aparate pentru uz casnic
	EM 300 (3000.1, 3001.2, 3002.1)	Mijloace ale tehnicii de calcul și de birou
	EM 311 (3110.4)	Motoare, generatoare și transformatoare electrice
	EM 312 (3120.2, 3120.3, 3120.4)	Aparate pentru comanda și distribuția electricității
	EM 313 (3130.1)	Fire și cabluri izolate
	EM 314 (3140.1, 3141.2)	Acumulatori, pile electrice și baterii
	EM 315 (3150.1, 3150.2, 3150.3, 3150.4)	Lămpi electrice și echipamente de iluminat
	EM 316 (3162.1)	Echipamente electrice diverse, cu excepția celor pentru motoare și vehicule, părți ale acestora
	EM 321 (3210.1, 3210.2, 3210.3, 3210.4, 3210.5, 3210.6, 3210.7)	Tuburi electronice și alte componente electronice
	EM 322 (3220.1, 3220.2, 3220.3)	Aparate de emisie radio și televiziune; aparate pentru linii telefonice și telegrafice
	EM 323 (3230.1, 3230.2, 3230.3, 3230.4, 3230.5)	Receptoare de televiziune și radio; aparate de înregistrare și reproducere a sunetului și imaginii

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 8/2001 privind organizarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
în temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 19/2001 privind numirea președintelui, vicepreședinților și a membrilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
în temeiul art. 13 și 14 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1997 privind piețele reglementate de mărfuri, servicii și instrumente derivate, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 129/2000,
având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999 privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 139/1999,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă punerea în aplicare a Regulamentului nr. 8/2001 privind organizarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 8/2001 Secretariatul general și Departamentul resurse umane vor propune spre aprobare Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și vor organiza concursuri și atestări pe post, corespunzător noii organigrame.

Art. 3. — Secretariatul general și Departamentul resurse umane vor asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 7 din 31 august 2000 pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 4/2000 privind organizarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 9 octombrie 2000.

PREȘEDINTELE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE,
prof. univ. dr. **GABRIELA ANGHELACHE**

București, 26 octombrie 2001.
Nr. 16.

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 8/2001 privind organizarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Art. 1. — Comisia Națională a Valorilor Mobiliare este autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub controlul Parlamentului României, a cărei autoritate se exercită pe întregul teritoriu al României.

Art. 2. — Comisia Națională a Valorilor Mobiliare are drept misiune:

a) de a favoriza buna funcționare a pieței valorilor mobiliare;

b) de a asigura protecția investitorilor contra practicilor neloiale, abuzive și frauduloase;

c) de a realiza informarea deținătorilor de valori mobiliare și a publicului asupra persoanelor care fac apel în mod public la economii bănești și asupra valorilor emise de acestea;

d) de a stabili cadrul activității intermediarilor și agenților pentru valori mobiliare, regimul asociațiilor profesionale constituite de aceștia și al organismelor însărcinate cu asigurarea funcționării pieței valorilor mobiliare.

Art. 3. — Cheltuielile privind funcționarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare sunt finanțate integral din venituri extrabugetare, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/1999 privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 139/1999.

Art. 4. — Structura organizatorică a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, numărul de posturi, atribuțiile de conducere și de execuție ale personalului său se stabilesc de către aceasta, în temeiul art. 13 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, cu modificările ulterioare, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 69/1997 privind piețele reglementate de mărfuri, servicii și instrumente derivate, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 129/2000.

Art. 5. — (1) În structura organizatorică a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pot funcționa direcții, oficii, servicii și birouri. Serviciile, birourile și oficiile din cadrul

direcțiilor se înființează prin ordin al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

(2) Numărul maxim de posturi este de 250, exclusiv demnitarii.

(3) Posturile și direcțiile, oficiile, serviciile și birourile prevăzute în organigramă se vor ocupa, respectiv vor fi operaționale, într-o perioadă stabilită de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în funcție de stadiul construcției instituționale.

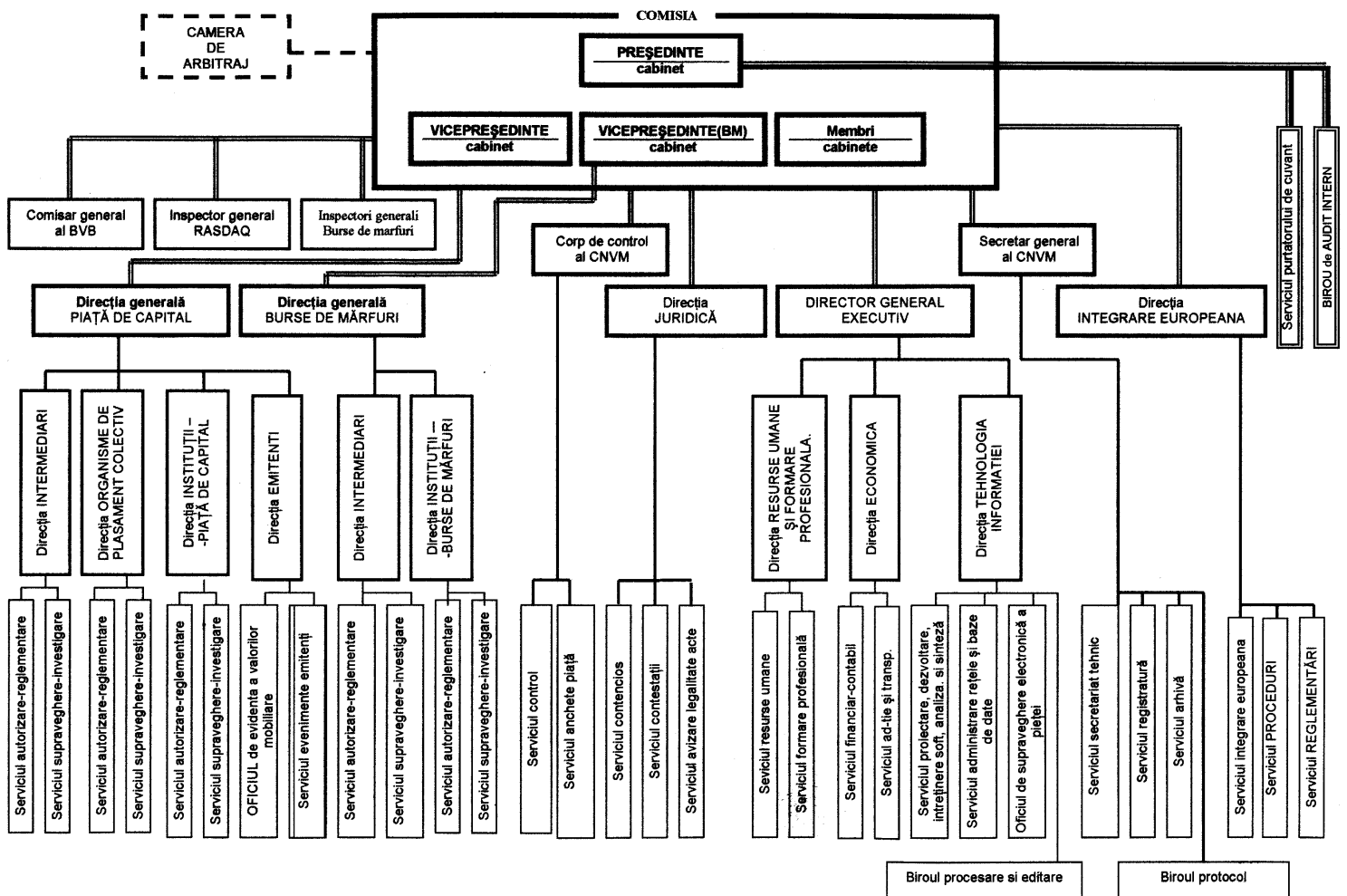
Art. 6. — Comisia Națională a Valorilor Mobiliare își modifică, își completează și își perfecționează structura organizatorică corespunzător cerințelor privind optimizarea îndeplinirii atribuțiilor cu care a fost învestită prin lege.

Art. 7. — Comisia Națională a Valorilor Mobiliare are în dotare un număr de autoturisme stabilit conform prevederilor legale și normativelor proprii.

Art. 8. — Anexa cuprinzând organigrama Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare face parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXĂ
la regulament

ORGANIGRAMA Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro